

er ikke noget Tilfældigt, men det er, fordi man netop har villet gjøre alle Transaktioner, hvor Afgjørelsen finder Sted ved Berler, mere sikke end Transaktioner, der finde Sted gennem almindelige Kreditmidler. Nu er det ubilligt, at en Berel, der er udstedt for at betale en Handel, der er fket i den By, hvor den Paagjældende bor, ikke skulde kunne have den samme Rettighed som Berler, der ere udstedte for at betale en Handel med en anden By. Naar jeg trækker en Berel paa en Mand, som bor i Helsingør som Dækning for et Beløb, kan jeg efter denne Lov ikke komme til at tilbagebetale Beløbet, hvis jeg, da jeg udstedte Berelen, ikke var vidende om, at Manden stod paa svage Fødder — ja, naar jeg bruger dette Udtryk, mener jeg, at Manden var i de Tilfælde, som Loven her bestemmer, thi jeg veed jo vel, at det er en Indvending, der gjøres mod dette Rationnement, at det ikke er, naar Manden staar paa svage Fødder, men det er kun, naar han er i de Tilfælde, som nævnes her i Loven. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at dette Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er i fuldkommen Overensstemmelse med, hvad der fordres efter de allerstrengeste Bestemmelser i den franske Code de Commerce. Der er det udtrykkelig udtalt, at, naar Kreditor ved Berlens Udstedelse, paa det Tidspunkt, da Berlen blev udstedt, ikke var vidende om Forhold af den Natur, som her omtales, saa kan Beløbet ikke fordres tilbagebetalt, naar Berlen er betalt. — Det var mine Bemærkninger med Hensyn til disse Endringsforslag, som jeg subsidiært har stillet; jeg beder de Herrer lægge Mærke til, at jeg paa ingen Maade kan ønske, at de skulle faae nogen Betydning, idet jeg principielt ønsker Paragraferne forfaste.

Jeg har endnu nogle Bemærkninger at gjøre med Hensyn til mine Endringsforslag til § 30. Der bestemmes i § 30, at Sager, hvorved Boet i Henhold til Reglerne i §§ 20—29 vil angribe indgaaede Retsahandeler, som anlægges inden 4 Uger efter den Skiftesforsamling, hvori Fordringernes Prøvelse har fundet Sted. De Sager, der her er Tale om, ere Sager, hvorved der skal søges Tilbagebetaling af Folk, der have faaet Betaling

af Skyldneren, inden han gif fallit. De skulle anlægges inden 4 Uger efter den Skiftesforsamling, hvori Fordringernes Prøvelse har fundet Sted, og herom bestemmes i § 84, at Anmeldelsesfristen i Almindelighed skal bestemmes til 6 Uger fra den sidste Bekjendtgjørelse at regne, men at den, hvor Omstændighederne tale derfor, kan ansættes til en længere Tid, indtil 4 Maaneder, og at Tiden til Fordringernes Prøvelse for Skifteretten ikke maa sættes længere end til 6 Uger efter Anmeldelsesfristens Udlob. Man vil altsaa se, at det kan hændes, at en Mand, der har faaet Penge af en uvederhøstig Debitor, kan i Løbet af 7 Maaneder være udsat for, at disse Penge fordres tilbage af Boet. Det forekommer mig at være en meget for lang Tid under alle Omstændigheder, selv med Hensyn til de Fordringer, der ere omtalte i §§ 20—22. Man kan vel sige, at det vil have sin Banskellighed at bestemme, hvilke Fordringer Boet skal gjøre gjældende, inden alle Fordringer paa det ere indkomne; men jeg mener dog, at det er vedkommende Kurators eller vedkommende Skifterets Pligt strax, naar Boet tages under Behandling, nøt at undersøge efter Bøgerne, hvad der er foregaaet i Boet i de sidste 3 Maaneder, og hvis der er Sager, der forekomme dem mistænkelige, strax at indtale de Fordringer, de kunne gjøre mod Trediemand. Man kan ikke opsætte det saa længe, som det her er tilladt. Det er jo Fordringer, som Boet vil gjøre, og naar man giver Boet en Frist af f. Ex. 8 Uger efter Konkursens Begyndelse, maa det være tilstrækkeligt for det til at kunne indtale de Fordringer, det vil gjøre; hvis Debitor bor i Udlandet, maa der vel være en noget længere Frist. Jeg har foreslaaet, at der i Reglen skal gives en Frist af 8 Uger og i Tilfælde af, at Debitor bor i Udlandet, 12 Uger efter Konkursens Begyndelse; til den Tid maa vedkommende Ret eller Kurator kunne bedømme, hvilke Fordringer der skal gjøres gjældende, og hvor han skal søge sin Ret, og det, der ikke har kunnet bedømmes i den Tid, maa Boet virkelig finde sig i ikke at søge tilbage.

Ordføreren: Det forundrer mig ikke,